

Akademické vyhlásenie o etike slobodných a verných vzťahov medzi osobami rovnakého pohlavia

Úvod	1
1. Zhrnutie zistení	7
1.1 Niektoré osoby nie sú heterosexuálne orientované	7
1.2. Cirkevné učenie	7
1.3. Argumentácia biológov	7
1.4. Biblická argumentácia	8
1.5. Závery	8
2. Odporúčania	9
2.1. Oficiálny konzultačný proces	9
2.2. Oficiálny dokument Magistéria	9
2.3. Konferencie biskupov	9
2.4. Odstránenie diskriminačných postupov	9
2.5. Náprava škôd	10
3. Posúdenie oficiálnych cirkevných argumentov proti vzťahom medzi osobami rovnakého pohlavia	10
3.1. Argumentácia „prirodzeného zákona“: Vzťahy medzi osobami rovnakého pohlavia sú nemorálne, pretože sú neplodné [RR 2]	10
3.2. Chyby obsiahnuté v argumentácii „prirodzeného zákona“	11
3.3. Chyby obsiahnuté vo interpretácii biblických pasáží týkajúcich sa správania osôb rovnakého pohlavia	13
Prispievajúci autori a pôvodní signatári	17
Spolusignatári	18

Úvod

„Ak sa katolícka morálna náuka bude v otázke homosexuality vyhýbať dialógu so skúsenosťami ľudí a s humanitnými vedami, ktoré tieto skúsenosti reflektujú, hrozí jej intelektuálna marginalizácia.“

Aj dialóg s exegetickými a morálno-teologickými poznatkami posledných desaťročí má byť vedený tak, aby sa vopred nevylučoval pokrok v poznávaní. Iba tak dokáže Tradícia zostať živým procesom, akým bola od počiatku kresťanstva.“

Dr. Franz-Josef Overbeck, biskup diecézy Essen, Nemecko, 2019

Počas posledných desaťročí môžeme pozorovať výrazný vzostup sociálnej akceptácie LGBT ľudí. Táto zmena “je dôvodom, prečo morálny problém týkajúci sa homosexuality už nespočíva len v tom, či ju akceptovať, ale v negatívnom postoji voči nej, v homofóbii (Katolíckej) cirkvi.”¹ Súčasné cirkevné učenie odsudzuje sexuálne správanie homosexuálnych osôb ako “vnútorne nezriadené” (*Persona Humana* 8). Toto učenie sa nachádza aj v *Katechizme Katolíckej cirkvi* (KKC) a je šírené celosvetovou sieťou katolíckych farností, škôl, univerzít a iných inštitúcií. Vzhľadom na veľký počet príslušníkov Katolíckej cirkvi je dosah tohto učenia významný a významná je aj ujma, ktorú globálne spôsobuje LGBT ľuďom. LGBT ľudia sú do dnešného dňa terčom diskriminácie pravidelne vyúsťujúcej do verbálnych a fyzických útokov, diskriminácie v zamestnaní, vyhodenia zo zamestnania a úmrtí.

Súčasný a najobsiahlejší oficiálny výklad cirkevnej argumentácie pochádza z roku 1986.² Odsúdenie homosexuálneho správania je založené na dvoch hlavných argumentoch: Biblia ho

¹ Porov.: Gerard Loughlin, “Catholic Homophobia,” *Theology* 121, no. 3 (May 1, 2018): 189.

² Congregation for the Doctrine of the Faith, “*Homosexualitatis Problema: On the Pastoral Care of Homosexual Persons*” (1986), henceforth *HP*, http://www.vatican.va/roman_curia/congregations/cfaith/documents/rc_con_cfaith_doc_19861001_homosexual-persons_en.html. Some minor documents published since do not substantially expand the reasons provided in that document for a negative moral evaluation of all homosexual relationship as intrinsically immoral: Congregation for the Doctrine of the Faith, “Some Considerations Concerning the Catholic Response to Legislative Proposals on the Non-Discrimination of Homosexual Persons,” July 24, 1992, henceforth “Considerations 1992”, http://www.vatican.va/roman_curia/congregations/cfaith/documents/rc_con_cfaith_doc_19920724_homosexual-persons_en.html; Congregation for the Doctrine of the Faith, “Considerations Regarding Proposals to Give Legal Recognition to Unions between Homosexual Persons,” June 3, 2003, henceforth “Considerations 2003”, http://www.vatican.va/roman_curia/congregations/cfaith/documents/rc_con_cfaith_doc_20030731_homosexual-unions_en.html; Congregation for the Doctrine of the Faith, “Concerning the Criteria for the Discernment of Vocations with Regard to Persons with Homosexual Tendencies in View of Their Admission to the Seminary and to Holy Orders,” August 31, 2005, http://www.vatican.va/roman_curia/congregations/ccatheduc/documents/rc_con_ccatheduc_doc_20051104_istruzione_en.html, and in the *Catechism of the Catholic Church* (1992, CCC). *HP* also referred to an earlier document on sexual ethics, Congregation for the Doctrine of the Faith, “*Persona Humana: Declaration on Certain Questions Concerning Sexual Ethics*” (1975, henceforth *PH*), https://www.vatican.va/roman_curia/congregations/cfaith/documents/rc_con_cfaith_doc_19751229_persona-humana_en.html.

zakazuje a je biologicky neplodné. Je teda neschopné naplniť „plodenie“, považované za nevyhnutný „cieľ“ každého jedného sexuálneho styku. Preto cirkevné učenie dospelo k záveru, že „homosexuálna náklonnosť“ je „objektívne nezriadená“ (KKC 2358); „homosexuálne úkony“ sú „svojou vnútornou povahou nezriadené“ (KKC 2357); a „homosexuálne zväzky“ sú škodlivé pre všetky dotknuté osoby.

Tieto tvrdenia sú nedostatočne zdôvodňované pomocou relevantných dôkazov, a to aj napriek skutočnosti, že samotné učenie výslovne a opakovane tvrdí, že je možné ho racionálne pochopiť, a v súlade s prírodnými vedami.

Oproti dobe, v ktorej bolo toto učenie formulované, máme dnes oveľa lepšie možnosti posúdiť tieto formulácie. Vedecké disciplíny biológie, psychológie, sociológie a genetiky dosiahli výrazný pokrok v porozumení príčin, účelov a dôsledkov sexuálnej orientácie. Legalizácia manželstiev osôb rovnakého pohlavia v mnohých krajinách - vrátane tých, v ktorých majú katolíci podstatný vplyv na formovanie verejnej mienky - ponúka podklady na vyhodnotenie cirkevných predpokladov o sociologických dôsledkoch vzťahov rovnakého pohlavia.

To isté platí v biblických štúdiách o tom, čo Biblia hovorí o významoch a účeloch ľudskej sexuality vo všeobecnosti, a najmä o správaní sa osôb rovnakého pohlavia. Rozhodujúcu úlohu pre podporu odsúdenia vzťahov medzi osobami rovnakého pohlavia zohráva v kresťanských cirkvách biblická argumentácia. Napríklad pre prácu „pracovnej skupiny pre ľudskú sexualitu“, zriadenej pri Snemovni biskupov Anglikánskej cirkvi v roku 2013, bola Biblia dôvodom, prečo sa v otázkach vzťahov osôb rovnakého pohlavia nedosiahlo jednomyseľné stanovisko.³ Jeden biskup z ôsmich členov pracovnej skupiny totiž odmietol schváliť závery správy predovšetkým z biblických dôvodov, ktoré uviedol v nesúhlasnom vyhlásení pripojenom k správe.⁴ Biblia sa taktiež objavuje ako hlavný rozdeľujúci faktor v nedávno publikovanej správe Snemovne biskupov Anglikánskej cirkvi *Living in Love and Faith* (Život v láske a viere).⁵

³ House of Bishops of the Church of England, *Report of the House of Bishops Working Group on Human Sexuality* (London: Church House Publishing, 2013).

⁴ Keith Sinclair, „Scripture and Same Sex Relationships,” in *Report of the House of Bishops Working Group on Human Sexuality*, ed. House of Bishops of the Church of England (London: Church House Publishing, 2013), 158–72.

⁵ House of Bishops of the General Synod of the Church of England, *Living in Love and Faith. Christian Teaching and Learning about Identity, Sexuality, Relationships and Marriage* (London: Church House Publishing, 2020), <https://www.churchofengland.org/sites/default/files/2020-11/LLF%20Web%20Version%20Full%20Final.pdf>. Religion Media Centre, „Living in Love and Faith,” February 12, 2020,

Pre mnohých kresťanských lídrov znamená každé systematické preskúmanie týchto biblických textov spochybnenie údajne jasného a jednoznačného biblického odsúdenia homosexuálnych činov. Biblia je tak chápaná ako jedna z kľúčových prekážok reformy, nielen v rámci katolicizmu, ale aj v mnohých ďalších kresťanských denomináciách.

V celej Biblii je identifikovaných päť krátkych pasáží, ktoré potenciálne odkazujú na *konsenzuálne* správanie osôb rovnakého pohlavia, takzvané „clobber texts“ (pasáže v Biblii, ktoré sú pravidelne využívané na odsudzovanie homosexuality): dva verše z Knihy Levitikus a tri state z listov apoštola Pavla v Novom zákone. V oficiálnych cirkevných dokumentoch sú opakovane citované ako biblické zdôvodnenie zákazu vzťahov medzi osobami rovnakého pohlavia.

Vplyv týchto textov sa rozširuje aj na mainstreamovú kultúru. V roku 2000 populárny televízny seriál o americkej politike *The West Wing* odvysielal krátky, ale silný prejav fiktívneho prezidenta Spojených štátov, ktorý kritizoval interpretáciu verša z Knihy Levitikus 18:22 obviňujúceho homosexuálov.⁶ Uvedený prejav sa odvtedy stal populárnym, často zdieľaným internetovým mémom aj 20 rokov po prvom odvysielaní v televízii.

Vo februári 2016, Manny Pacquiao – boxerská hviezda a vtedajší člen parlamentu na Filipínach – vyvolal polemiku tým, že na svojom instagramovom účte zverejnil citát z Knihy Levitikus 20:13, požadujúci trest smrti za homosexualitu, ako aj citáty z Levitikus 18:22 a 1 Kor 6: 9. Táto udalosť sa rozšírila po celom svete, Pacquiaov príspevok bol zverejnený asi dve hodiny a pred jeho vymazaním získal viac ako 18 tisíc lajkov.⁷ Pacquiao neskôr nahral ďalší krátky príspevok na Instagram, kde počas ospravedlnenia sa za spôsobený priestupok zopakoval: „Som

<https://religionmediacentre.org.uk/factsheets/living-in-love-and-faith/>: “Interpretation of biblical texts lies at the heart of the dispute, with traditionalists taking literally a text which calls homosexual acts an “abomination” and others seeing this as a code written at a particular time in history, while the thrust of Christian teaching is for love, tolerance and understanding.” Immediately after the publication of *Living in Love and Faith*, “Julian Henderson, the bishop of Blackburn and president of the conservative Church of England Evangelical Council, said: ‘While discussions about these issues are always welcome ... this is actually about obedience to scripture.’” Harriet Sherwood, “Church of England could rethink stance on LGBTQ+ issues by 2022,” *The Guardian*, November 9, 2020, <https://www.theguardian.com/world/2020/nov/09/church-of-england-could-rethink-stance-on-lgbtq-issues-by-2022>.

⁶ *The Midterms*, *The West Wing: Complete Season 2*, 2003, DVD (originally broadcast 18 October 2000), extract available at <https://www.youtube.com/watch?v=DSXJzybEeJM>

⁷ Chuck Schilken, “Manny Pacquiao Posts Bible Verse That States Gay People Should Be Killed,” *Los Angeles Times*, February 18, 2016, sec. Sports, <https://www.latimes.com/sports/la-sp-sn-manny-pacquiao-bible-instagram-20160218-story.html>.

proti manželstvu osôb rovnakého pohlavia kvôli tomu, čo hovorí Biblia“.⁸ Nebol to ojedinelý prípad. V apríli 2019 Israel Folau, hviezda austrálskeho rugbyového zväzu, na svojom instagramovom účte s 360 tisícovou sledovanosťou napísal, že „homosexuáli“ budú odsúdení do „pekla“, pokiaľ nebudú „činiť pokánie“.⁹ Folau reagoval na negatívnu reakciu ľudí s tým, že trvá na tom, že stojí za tým, čo hovorí Biblia“.¹⁰ Keď bol Folau vyhodený, austrálska kresťanská lobby do 48 hodín vyzbierala 2 milióny dolárov, aby pomohla financovať jeho právnu obranu v súdnom procese.¹¹

Vzhľadom na rôzne, ale veľmi reálne dopady, ktoré môžu mať tieto biblické interpretácie na LGBT ľudí na celom svete, je čoraz naliehavejšie venovať im pozornosť. Biblický výskum v tejto súvislosti prináša priekopnícke zistenia, ktorých revolučný potenciál nemôže byť preceňovaný v zmysle vyvracania tradičných interpretácií všetkých piatich biblických citátov, no umožňujú potvrdiť, že dva kľúčové verše v Knihe Levitikus - dokonca ani celá hebrejská Biblia - nezakazujú, a ani neodsudzujú slobodné a verné vzťahy osôb rovnakého pohlavia. Pokiaľ ide o všetky tri pasáže z listov apoštola Pavla, možno dospieť tiež k podobnému zisteniu.¹²

Je potrebné poznamenať, že veľká časť tohto spomínaného výskumu bola publikovaná počas ostatných dvoch rokov - zatiaľ najkomplexnejšia analýza dvoch veršov Levitika bola publikovaná

⁸ Cindy Boren, “Manny Pacquiao Defends Stance on Gay Marriage with Bible Verse,” *The Washington Post*, February 18, 2016, www.washingtonpost.com/news/early-lead/wp/2016/02/18/manny-pacquiao-defends-stance-on-gay-marriage-with-bible-verse/; Guardian sport, “Manny Pacquiao Provokes Storm by Calling Gay People ‘Worse than Animals,’” *The Guardian*, February 16, 2016, <https://www.theguardian.com/sport/2016/feb/16/manny-pacquiao-gay-people-worse-than-animals>; Manny Pacquiao, Instagram, February 16, 2016, <https://www.instagram.com/p/BB2B=éé=óé=óé=É=sT7udzM/>.

⁹ Tacey Rychter, “Australian Rugby Star’s Contract to Be Terminated Over Anti-Gay Comments,” *New York Times*, April 11, 2019, <https://www.nytimes.com/2019/04/11/world/australia/israel-folau-rugby-contract.html>.

¹⁰ Israel Folau: Australia end player’s contract over anti-gay message,” *BBC Sport*, April 15, 2019, <https://www.bbc.co.uk/sport/rugby-union/47932231>.

¹¹ Israel Folau: Rugby star recoups donations in sacking row,” *BBC News*, June 25, 2019, <https://www.bbc.co.uk/news/world-australia-48753566>; Australian Associated Press, “Israel Folau reportedly tells Australian Christian Lobby he would ‘absolutely’ repeat anti-gay posts,” *The Guardian*, October 19, 2019, <https://www.theguardian.com/sport/2019/oct/19/israel-folau-reportedly-tells-australian-christian-lobby-he-would-absolutely-repeat-anti-gay-posts>.

¹² Bruce Wells, “On the Beds of a Woman: The Leviticus Texts on Same-Sex Relations Reconsidered,” in *Sexuality and Law in the Torah*, ed. Hilary Lipka and Bruce Wells, The Library of Hebrew Bible/Old Testament Studies (London: Bloomsbury, 2020), pp. 123–58; Brett Provance, “Romans 1:26–27 in Its Rhetorical Tradition,” in *Greco-Roman and Jewish Tributaries to the New Testament. Festschrift in Honor of Gregory J. Riley*, ed. Christopher S. Crawford, Claremont Studies in New Testament and Christian Origins vol. 4 (Claremont, CA: Claremont Press, 2018), pp. 83–116.

v marci 2020 - je známa predovšetkým v akademických kruhoch a nemusí byť zatiaľ zachytená zo strany cirkevných lídrov, oficiálnych cirkevných dokumentov a médií.¹³

Od augusta 2018 Wijngaardsov inštitút pre katolícky výskum, neziskový think-tank so sídlom vo Veľkej Británii, koordinuje interdisciplinárny panel dvadsiatich akademikov, aby preveril hlavné kresťanské námietky proti vzťahom osôb rovnakého pohlavia. Osobitná pozornosť bola venovaná súčasnému cirkevnému učeniu a v rámci neho aj biblickým argumentom, a to najmä z vyššie uvedených dôvodov.¹⁴

Výskumná správa, na ktorej je založené nižšie uvedené akademické vyhlásenie, poskytuje kritický prehľad týchto biblických štúdií. Samotné vyhlásenie obsahuje detailné vysvetlenie „Zhrnutie zistení“, za ktorým nasledujú „Odporúčania“. Obidve tieto časti odsúhlasili a schválili všetci členovia redakčnej pracovnej skupiny tejto správy, ktorí sú uvedení ako signatári.

Tretia časť má názov „Posúdenie oficiálnych cirkevných argumentov proti vzťahom medzi osobami rovnakého pohlavia“. Poskytuje podrobnejšie vysvetlenie „Zhrnutia zistení“ zamerané na riešenie súčasného cirkevného stanoviska k tejto otázke. Rovnako ako správa, aj táto časť bola podrobne recenzovaná všetkými signatármi.

Jedným z cieľov správy a sprievodného akademického vyhlásenia je pomôcť urýchliť šírenie poznatkov z biblických štúdií, ako aj z ďalších relevantných disciplín tým, že na ne upozorní katolícku hierarchiu a príslušné vatikánske inštitúcie. Rovnako dúfame, že aj ďalšie kresťanské cirkvi, ktoré diskutujú o morálke vzťahov osôb rovnakého pohlavia, ich budú považovať za zaujímavé. Správa zároveň zostáva otvorená aktualizáciám.

Tím Wijngaardovho inštitútu, január 2021

¹³ So recent are those publications have been, that it has been impossible for them to be considered by the above mentioned *Living in Love and Faith*, the most comprehensive official church report on the issue published in November 2020 (but whose findings were finalized in 2019 after almost two year of research, consultation, and dialogue), or indeed by the December 2019 book-length report by the Pontificia commissione biblica, *Che cosa è l'uomo? Un itinerario di antropologia biblica* (Vatican City: Libreria Editrice Vaticana, 2019), available at http://www.vatican.va/roman_curia/congregations/cfaith/pcb_documents/rc_con_cfaith_doc_20190930_cosa-e-luomo_it.pdf.

¹⁴ Wijngaards Institute for Catholic Research, *Christian Objections to Same-Sex Relationships: An Academic Assessment*, https://www.wijngaardsinstitute.com/wp-content/uploads/2020/08/christian_same_sex_relationships__interim_report.pdf.

1. Zhrnutie zistení

1.1 Niektoré osoby nie sú heterosexuálne orientované

Sexuálna orientácia je stupeň sexuálnej príťažlivosti k osobám opačného pohlavia, rovnakého pohlavia alebo oboch pohlaví. Prejavuje sa vo fyziologických vzorcoch sexuálneho vzrušenia vyvolaného mužskými alebo ženskými erotickými podnetmi. Sexuálna príťažlivosť motivuje sexuálne správanie a obe ovplyvňujú sexuálnu identitu. Neexistujú dôkazy, ktoré by naznačovali, že jednotlivci môžu vedome meniť svoje vzorce genitálneho vzrušenia a meniť tak svoju sexuálnu orientáciu alebo identitu.

Sexuálna orientácia je do veľkej miery determinovaná počas tehotenstva faktormi, ktoré sú skôr genetické a hormonálne, ako sociálne. Vo významnej menšine prípadov je takáto orientácia neheterosexuálna. Rovnako ako iné formy neheterosexuality, aj homosexualita je „prirodzenou variáciou ľudskej sexuality.“¹⁵

Pretože sexuálnu orientáciu do veľkej miery určujú genetické a hormonálne faktory počas tehotenstva, nie je výsledkom slobodnej voľby. Neheterosexuálni ľudia nie sú zodpovední za svoju sexuálnu orientáciu o nič viac ako heterosexuálni ľudia.

1.2. Cirkevné učenie

Súčasný cirkevný učenie odsudzuje homosexuálnu orientáciu ako „objektívne nezriadenú“ a homosexuálne skutky ako vždy „vnútorne nezriadené“ (*Persona Humana* 8, *Homosexualitatis Problema* 3 a *Katechismus Katolíckej cirkvi* 2358).

Cirkevné učenie poskytuje pre toto tvrdenie dva typy argumentov; relevantné fakty však neposkytujú podporu ani pre jeden z nich.

1.3. Argumentácia biológiu

„Homosexuálne úkony sú vnútorne nezriadené“, pretože nie sú schopné biologického plodenia, ktoré sa považuje za „nevyhnutný a bezpodmienečný cieľ“ každého pohlavného styku. (*Persona Humana* 8, *Homosexualitatis Problema* 7, *Humanae Vitae* 3, *Katechismus Katolíckej cirkvi* 2357, 2366).

Prírodné vedy však ukazujú, že drvivá väčšina heterosexuálnych stykov nemá potenciál pre biologickú reprodukciu, a preto plodenie nemôžu mať ako svoj „cieľ“. V takomto prípade sa neheterosexuálne „úkony“ nelíšia od prevažnej väčšiny heterosexuálnych „úkonov“, lebo ani v jednom prípade neexistujú biologické podmienky pre plodenie.

¹⁵ World Medical Association, “Statement on Natural Variations of Human Sexuality,” October 2013; see also Dinesh Bhugra et al., “WPA Position Statement on Gender Identity and Same-Sex Orientation, Attraction and Behaviours,” *World Psychiatry* 15, no. 3 (2016): 299–300.

Súčasnú cirkevnú učenie navyše považuje heterosexuálny manželský styk za eticky legitímny, aj keď neexistuje možnosť plodenia (*Humanae Vitae* 11). Katolícka teológia a kánonické právo rovnako tvrdia, že spôsobilosť na biologické plodenie nie je nevyhnutná ani pre sviatostné manželstvo: „Neploďnosť manželstvo ani nezakazuje, ani nezneplatňuje“ (*Codex Iuris Canonici* 1084.3).

Jednotlivé sexuálne akty, ako aj manželstvo všeobecne, pritom majú aj iné morálne ciele, ako plodenie. Rovnaké morálne ciele, nesúvisiace s plodením, môžu mať aj neheterosexuálne styky a vzťahy. Je preto nesprávne odsudzovať ich ako bytostne zlé za to, že nie sú „samy v sebe otvorené na plodenie“ (porov. *Humanae Vitae* 11, *Katechizmus katolíckej cirkvi* 2 366), keďže to biologicky nie je možné.

1.4. Biblická argumentácia

Cirkevné učenie tvrdí, že Biblia odsudzuje sexuálne aktivity osôb rovnakého pohlavia. Poukazuje v hebrejskej Biblii na Genezis 19, 1–29, Levitikus 18, 20 a 20, 13; v Novom zákone na Rimanom 1, 26–27; 1. Korintťanom 6, 9–10; a 1. Timotejovi 1, 10.

Tieto verše sa však týkajú iba konkrétnych druhov sexuálnej aktivity *medzi mužmi* a žiadny z nich neodsudzuje rovnakopohlavné vzťahy medzi mužmi vo všeobecnosti.

Vo svete biblických autorov bola mužská homosexuálna aktivita vyjadrovaná prostredníctvom sexuálnych vzťahov, ktoré boli obyčajne dočasné (nie celoživotné), neslobodné a dokonca vykorisťovateľské z dôvodu nerovnováhy veku, postavenia a moci. Preto žiadna biblická pasáž odsudzujúca mužské homosexuálne aktivity neposkytuje relevantný základ pre morálne hodnotenie slobodných a verných vzťahov medzi mužmi.

Tiež je významné, že nikde v Biblii nie je výslovne odsúdené homosexuálne správanie *žien*.

Nakoniec, nikde v Biblii sa nevyžaduje, aby bolo plodenie prítomné pri každom sexuálnom akte alebo v živote páru. Biblia zdôrazňuje, že všeobecne ľudská sexualita, špeciálne manželstvo, nemajú menší význam ako tvorba spoločenstva a vzájomná pomoc (Genesis 2,18–24).

1.5. Závery

Ani z vedeckých, ani z biblických dôvodov nie je opodstatnená podpora súčasného katolíckeho učenia, podľa ktorého je zmyslom a konečným cieľom každého sexuálneho aktu plodenie a sexuálne akty medzi osobami rovnakého pohlavia sa považujú za „vnútorne nezriadené“, pretože im chýba prokreatívny význam a cieľ.

Kritériá pre morálne hodnotenie homosexuálnych vzťahov a sexuálnych aktov by mali byť rovnaké, ako kritériá používané pre morálne hodnotenie heterosexuálnych vzťahov a sexuálnych aktov.

Homosexuálne vzťahy môžu byť rovnako život naplňujúce a požehnané ako ich heterosexuálne náprotivky. Môžu naplňovať jeden alebo viac zmyslov ľudskej sexualita, ktoré nesúvisia s plodením a medzi ktoré patria pôžitok, láska, útecha, oslava, priateľstvo a spoločenstvo.

2. Odporúčania

2.1. Oficiálny konzultačný proces

Vzhľadom na škodlivé dôsledky katolíckeho učenia pre ľudí s neheterosexuálnou sexuálnou orientáciou, jeho globálny dosah na Katolíckou cirkvou riadené inštitúcie a vzhľadom na skutočnosť, že táto téma už bola rozsiahlo preskúmaná, odporúčame, aby zodpovedné úrady Katolíckej cirkvi bezodkladne iniciovali konzultačný proces na zhromaždenie názorov kresťanských teológov a odborníkov z iných odborov relevantných pre etiku vzťahov medzi osobami rovnakého pohlavia.

Bez ohľadu na to, aký konzultačný proces bude zvolený, zhromaždené stanoviská by mali byť nezávislé, mali by predstavovať väčšinový názor príslušných akademických komunit a mali by sa zverejňovať.

V prípade nedostatku jednomyselnosti by sa mali zverejniť aj mená a argumenty tých, ktorí s väčšinovým názorom nesúhlasia.

Túto správu možno považovať za počiatočný krok smerom k takémuto konzultačnému procesu.

2.2. Oficiálny dokument Magistéria

Ak by konzultačný proces podporil zistenia a argumenty predložené v správe Wijngaardovho inštitútu, magistérium by malo vydať oficiálny dokument, ktorý zruší odsudzovanie slobodných, verných a celoživotných neheterosexuálnych vzťahov a stanoví kritériá na ich morálne hodnotenie, pastoračné sprevádzanie a liturgické slávenie.

2.3. Konferencie biskupov

Nezávisle od oficiálneho dokumentu magistéria by národné biskupské konferencie mali odporučiť, aby organizácie, na ktoré má cirkev vplyv, okamžite zastavili akékoľvek praktiky diskriminujúce neheterosexuálnych ľudí v zamestnaní.

2.4. Odstránenie diskriminačných postupov

Používanie nástrojov overovania pravovernosti, vychádzajúcich z dokumentov *Humanae Vitae* a *Homosexualitatis Problema*, by mali byť odstránené zo všetkých výberových konaní, vrátane

postupov pri výbere biskupov, kandidátov na kňazstvo a všetkých zamestnancov katolíckych inštitúcií.

2.5. Náprava škôd

Ak je to možné, mali by sa uznať a napraviť škody na kariére zamestnancov katolíckych inštitúcií a katolíckych akademikov, ktorí boli obvinení za to, že vystúpili na obranu morálnosti slobodných, verných a celoživotných vzťahov osôb rovnakého pohlavia.

3. Posúdenie oficiálnych cirkevných argumentov proti vzťahom medzi osobami rovnakého pohlavia

Táto časť ponúka podrobnejšie vysvetlenie „súhrnu zistení“ zamerané na riešenie súčasného cirkevného stanoviska k tejto otázke. Rovnako ako správa, aj ju recenzovali všetci prispievajúci autori a pôvodní signatári.

3.1. Argumentácia „prirodzeného zákona“: Vzťahy medzi osobami rovnakého pohlavia sú nemorálne, pretože sú neplodné [RR 2]¹⁶

Cirkevné učenie tvrdí, že vzťahy osôb rovnakého pohlavia nie sú schopné biologického rozmnožovania, ktoré sa považuje za „prirodzený“ podstatný cieľ každého sexuálneho styku. „Homosexuálna aktivita nie je komplementárnym spojením, schopným odovzdávať život...“ (*Homosexualitatis Problema* 7), a preto zväzky osôb rovnakého pohlavia „nie sú schopné adekvátne zabezpečiť rozmnožovanie a zachovanie ľudského rodu“ (Úvahy týkajúce sa návrhov na právne uznanie zväzkov medzi homosexuálnymi osobami, 7)¹⁷.

Argument je založený na viere, že biologické „zákony plodenia“ (*Humanae Vitae* 13, 10) ukazujú, že každý akt pohlavného styku má plodenie ako svoj prirodzený „cieľ“ a „význam“ (*Humanae Vitae* 3, 12). Z takejto viery sa odvodzuje morálna požiadavka, že páry, ktoré majú sexuálny styk, musia byť vždy otvorené plodeniu.

Táto argumentácia obsahuje nasledujúce chyby.

¹⁶ Označenie RR je používané ako skratka Výskumnej správy Wijngaardovho inštitútu (Research Report), z ktorej vychádza toto akademické vyhlásenie. Celá správa je verejne dostupná:

<https://www.wijngaardsinstitute.com/wiki/christian-objections-same-sex-unions-academic-assessment-report/>

¹⁷

http://www.vatican.va/roman_curia/congregations/cfaith/documents/rc_con_cfaith_doc_19920724_homosexual-persons_en.html; Congregation for the Doctrine of the Faith. Slovenský preklad:

<https://www.kbs.sk/obsah/sekcia/h/dokumenty-a-vyhlasenia/p/dokumenty-vatikanskych-uradov/c/uvahy-o-navrhoch-na-pravne-uznanie-zvazkov-medzi-homosexuálnymi-osobami>

3.2. Chyby obsiahnuté v argumentácii „prirodzeného zákona“

3.2.1. Žiadny akt pohlavného styku ako taký neobsahuje s istotou biologické predpoklady na plodenie, a preto nemožno tvrdiť, že je plodenie vždy jeho cieľom [RR 4.1].

Kauzálny vzťah medzi insemináciou a na druhej strane oplodnením, implantáciou/uhniezdením oplodneného vajíčka a nakoniec plodením/prokreáciou nie je nutný, ale štatisticky pravdepodobný. Keby to tak nebolo, každý úkon inseminácie by viedol k počatiu.

V dôsledku toho je biologická schopnosť plodenia počas heterosexuálneho styku relatívna, to znamená je závislá od štatistického splnenia mnohých podmienok. Žiadny akt heterosexuálneho styku neposkytuje z biologického hľadiska istotu, že dôjde k splodeniu, a preto sa nedá povedať, že plodenie je jeho cieľom.

V praxi to znamená, že drvivá väčšina aktov heterosexuálneho styku nemá ani biologickú schopnosť plodiť, ani ich cieľom nie je plodenie, a v tomto ohľade sú totožné s neheterosexuálnymi sexuálnymi aktmi.

3.2.2. Cirkevná argumentácia je v rozpore s biblickým pohľadom na rôzne ciele ľudskej sexuality [RR 4.6].

Hebrejská Biblia potvrdzuje, že cieľové zameranie ľudskej sexuality zahŕňa spoločenstvo, vzájomnú pomoc (Genezis 2:18, 24) a fyzické potešenie (Pieseň piesní 5: 1; Príslovia 5: 18-19).

Je príznačné, že plodenie nie je zahrnuté v texte Genezis 2: 18-24. Je uvedené v Genezis 1:28, kde je opísané ako požehnanie. Rovnako nikde v Novom zákone nie sú schopnosť alebo zámer plodenia predpísané ako základná požiadavka pre manželstvo vo všeobecnosti alebo pre každý konkrétny sexuálny akt.

Preto cirkevná axióma, podľa ktorej je „otvorenosť pre plodenie“ nevyhnutnou požiadavkou každého pohlavného styku, nezodpovedá biblickému učeniu.

Stručne povedané, Biblia potvrdzuje aj iné morálne ciele sexuálnej aktivity ako plodenie. Sexuálna aktivita osôb rovnakého pohlavia môže teda naplňať tieto morálne ciele ľudskej sexuality, ktoré nespočívajú v plodení.

3.2.3. Ďalšie vedné disciplíny potvrdzujú, že ľudská sexualita má aj iné dôležité ciele ako plodenie. [RR 4.3-4.4]

To, že ľudská sexualita zahŕňa ciele nezávislé od plodenia a zamerané na posilnenie párových väzieb, potvrdzuje okrem iných disciplín aj evolučná biológia ľudskej reprodukcie, psychológia a sociológia.

3.2.4. Rozpor s katolíckou teológiou, kánonickým právom a samotným cirkevným učením, ktoré nepokladajú neplodnosť za prekážku manželstva. [RR 4.5]

V zhode s Bibliou katolícka teológia, ako aj kánonické právo tvrdia, že pre sviatosťné manželstvo nie je možnosť biologického rozmnožovania nevyhnutná: „Neplodnosť manželstvo ani nezakazuje, ani nezneplatňuje“ (*Codex Iuris Canonici* 1084.3)

Podobne v roku 1951 pápež Pius XII. tvrdil, že plodné (manželské) heterosexuálne páry môžu byť oslobodené od povinnosti plodenia potomkov, a to aj po celý život manželstva, ak majú vážne dôvody „lekárskeho, eugenického, ekonomického alebo sociálneho druhu.“¹⁸

V roku 1968 Pavol VI. potvrdil tento postoj a dodal, že sexuálne úkony „neprestávajú byť oprávnenými - hoci sa z príčin nezávislých od vôle manželov predvída, že budú neplodné“ (*Humanae Vitae* 11).

V dokumente z roku 2016, ktorý sumarizuje závery Medzinárodnej biskupskej synody, pápež František tiež odsúdil predstavenie manželstva „takým spôsobom, že jeho unitívny cieľ, pozvanie rásť v láske a ideál vzájomnej pomoci, zostali v tieni takmer výlučného dôrazu kladeného na povinnosť plodenia“ (*Amoris laetitia* 36).

Ďalej poznamenáva, že „plodenie“ a „materstvo“¹⁹ nie sú iba „biologickými skutočnosťami“ (*Amoris laetitia* 178) a „nie sú jedinými spôsobmi, ako žiť plodnosť lásky“, takúto plodnosť je možné uskutočniť aj adopciou alebo jednoducho prispením do spoločnosti (*Amoris laetitia* 181). Neheterosexuálne aj heterosexuálne vzťahy sú schopné tohto druhu plodnosti.

3.2.5. Nepodložené domnienky o škodlivých dôsledkoch vzťahov osôb rovnakého pohlavia na partnerov, deti a spoločnosť

Cirkevné učenie tiež tvrdí, že vzťahy osôb rovnakého pohlavia sú „škodlivé“ pre samotných partnerov a všeobecne pre „správny vývoj ľudskej spoločnosti“ a dopúšťajú sa „násilia“ v prípade adopcie a predstavujú prekážky pre „normálny vývoj detí“ (Úvahy týkajúce sa návrhov na právne uznanie vzťahov medzi homosexuálnymi osobami 7-8) Psychologické a sociologické dôkazy, ktoré sú v súčasnosti k dispozícii, takéto tvrdenia nepodporujú.

3.2.6. Záver

To, čo vieme z humanitných vied o mnohých rozmeroch a významoch ľudskej sexualita, je v rozpore s cirkevným odsúdením sexuálnych úkonov osôb rovnakého pohlavia.²⁰ Skutočnosť, že

¹⁸ Pius XII, „Discorso di Sua Santità Pio PP. XII alle partecipanti al congresso della Unione Cattolica Italiana Ostetriche“ (29 October 1951).

¹⁹ What *Amoris Laetitia* affirms there can be applied to “parenthood” in general, that is to fatherhood as well as motherhood.

²⁰ The January 2020 Working Paper “Leben in gelingenden Beziehungen” (“Living in Successful Relationships”) of the Synodal Way of the German Catholic Church concluded that “The normative postulates of current Catholic sexual morality contradict the knowledge of the human sciences on the multiple dimensions of meaning of human sexuality.” It further noted that “[R]elationships in which values such as love, friendship, reliability, fidelity, and mutual dedication are lived deserve recognition from the moral point of view.” Both conclusions are in line with the research summarized in this statement. The original Working Paper in German is accessible here https://www.synodalerweg.de/fileadmin/Synodalerweg/Dokumente_Rednen_Beitraege/SW-Vorlage-Forum-IV.pdf.

vzťahy osôb rovnakého pohlavia „nie sú schopné adekvátne zabezpečiť rozmnožovanie a zachovanie ľudského rodu“ (Úvahy o návrhoch na právne uznanie zväzkov medzi homosexuálnymi osobami 7) ich nerobí vnútorne nemorálnymi. Vzťahy rovnakého pohlavia, aj heterosexuálne vzťahy môžu byť plodné v širšom zmysle: pre ich partnerov, ich deti, ak ich splodia, adoptujú alebo poskytujú pestúnsku starostlivosť, a pre spoločnosť ako celok.

3.3. Chyby obsiahnuté vo interpretácii biblických pasáží týkajúcich sa správania osôb rovnakého pohlavia

3.3.1. Druhou cirkevnou argumentáciou pre zákaz sexuálnej aktivity osôb rovnakého pohlavia je, že je údajne odsúdená vo vybraných biblických pasážach. Sú to: Genezis 19:1–29, Levitikus 18:20 a súbežne 20:13; 1. Korintťanom 6: 9–10; 1 Timoteovi 1:10; a Rimanom 1:26–27.

3.3.2. Ženská sexualita osôb rovnakého pohlavia

Všetky tieto verše sa týkajú iba správania osôb mužského pohlavia: nikde v Biblii nie je výslovne zakázané alebo odsúdené správanie osôb ženského pohlavia. Obzvlášť významná je jeho absencia v kódexe sexuálnej čistoty, ktorý uvádza nezákonné sexuálne správanie mužov aj žien (Levitikus 18: 1–30). V Novom zákone sa v Liste Rimanom 1:26 bez bližšej špecifikácie spomínajú „neprirodzené vzťahy“ žien. Ako je uvedené nižšie (3.3.7), toto je pravdepodobný odkaz na ženy spreď obdobia potopy, ktoré mali pohlavný styk s anjelskými bytosťami (Genesis 6: 1-4).

3.3.3. Žiadna biblická pasáž, odkazujúca na správanie osôb rovnakého pohlavia, nie je relevantná pre morálne hodnotenie slobodných a verných vzťahov medzi osobami rovnakého pohlavia

Vo čase života biblických autorov sa správanie mužov rovnakého pohlavia prejavovalo obvyčajne prostredníctvom sexuálnych vzťahov, ktoré boli dočasné (t. j. nie celoživotné), neslobodné a dokonca vykorisťovateľské z dôvodu nerovnováhy veku, postavenia a moci. Preto *žiadna biblická pasáž, odkazujúca na správanie osôb rovnakého pohlavia, nie je relevantná pre morálne hodnotenie slobodných a verných vzťahov medzi osobami rovnakého pohlavia.* [RR 5.1]

3.3.4. Genezis 19:1-29

Interpretovať túto udalosť ako odsúdenie mužských sexuálnych činov rovnakého pohlavia je v rozpore s biblickým textom. Táto pasáž nepopisuje konsenzuálne sexuálne aktivity, ale pokus o znásilnenie Lótových anjelských hostí skupinou Sodomčanov - „zlú vec“ spojenú s porušením povinnosti pohostinnosti (verše 7-8). Ani táto konkrétna udalosť nespečatila osud Sodomy. V čase, keď sa to stalo, sa Boh rozhodol zničiť Sodomu a Gomoru na základe toho, že všetci jej obyvatelia - ženy a muži - sa previnili nedefinovaným „ťažkým hriechom“ a napriek Abrahámovým prosbám o milosť Boh nemohol medzi nimi nájsť ani desať spravodlivých (Genezis 18: 16-33). Hebrejská Biblia to potvrdzuje aj na inom mieste, kde sa odkaz na ničenie Sodomy interpretuje ako trest za aroganciu a nezáujem o chudobných a núdzných (Ezechiel 16: 48–50).

3.3.5. Levitikus 18:20 a 20:13

Tradičná interpretácia spočíva v odsúdení všetkých mužských sexuálnych aktivít rovnakého pohlavia je založená na nesprávnom preklade, ktorý už nie je obhájiteľný. Zákaz sa skôr obmedzuje na konkrétny typ mužského vzťahu rovnakého pohlavia.

Pravdepodobne ide o vzťahy s mužmi, ktorí sú ženatí (odsúdení ako cudzoložníci) alebo nezosobášení, ale pod sexuálnym opatrovníctvom judejskej ženy (odsúdení ako incestní).

Skutočnosť, že sa zákaz týkal konkrétneho typu vzťahu medzi mužmi rovnakého pohlavia, bez ohľadu na jeho presný cieľ naznačuje, že pohlavný styk rovnakého pohlavia s mužmi mimo zakázanej kategórie sa považoval za prípustný. [RR 5.3]

3.3.6. Korinťanom 6: 9–10; a 1. Timoteovi 1:10

Tieto pasáže sú súčasťou dvoch „zoznamov zlovykov“ podrobne popisujúcich druh hriešnikov, ktorí nevstúpia do neba.

Obidve pasáže obsahujú vzácny grécky výraz „*arsenokoitai*“ (v preklade „mužské posteľné prádlo“ alebo „muži v posteli“); v 1. Korinťanom 6: 9 tomu bezprostredne predchádza výraz „*malakoi*“ (v preklade „mäkkýši“ alebo „zženštilci“).

Slovo „*arsenokoitai*“ je veľmi zriedkavé, ale nedávny výskum naznačuje, že sa pravdepodobne týka aktívneho partnera pri pohlavnom styku mužov.

Doslovný význam je potrebné chápať v jeho kultúrnom kontexte. V grécko-rímskom svete Pavlových čias spoločensky dominantní muži, zvyčajne ženatí, mali pravidelne sex so svojimi otrokmi alebo prostitútkami, s chlapcami aj s mužmi, kde zvyčajne prevzali aktívnu rolu. Ich podriadení len málokedy mali na výber, ak vôbec. V tejto súvislosti sa Pavlovo odsúdenie „mužov v posteli“ pravdepodobne týkalo spoločensky dominantnej mužskej roly a zodpovednosti týchto mužov pri vykorisťovateľskom a cudzoložnom styku medzi mužmi.

Podporuje to aj rétorický kontext oboch zoznamov zlovykov. Účelom zoznamu v 1. Korinťanom 6 je ilustrovať Pavlovu širšiu argumentáciu: to, že byť kresťanom vyžaduje konať spravodlivo. (1. Korinťanom 6: 7-8) „Mužov v posteli“ možno považovať za nespravodlivých, iba ak sa odkazuje na druh sexuálnych aktivít rovnakého mužského pohlavia, ktoré sú najbežnejšie v grécko-rímskom svete Pavlovej doby a ktoré sú vykorisťovateľské [RR 5.4].

V 1. liste Timotejovi 1:10 biblický autor uvádza „smilníkov, mužov v posteli, obchodníkov s otrokmi...“. Dlhodobu sa predpokladá, že štruktúra širšieho zoznamu zlovykov (verše 9-11) pravdepodobne odráža Desatoro. Ak je odkaz na Desatoro úmyselný, naznačuje to, že autor knihy 1. liste Timotejovi považoval „mužov v posteli“ (spolu so „smilníkmi“) za zástupcov cudzoložníkov, teda tých, ktorí konajú proti siedmemu prikázaniu. Z tohto dôvodu sa predpokladá, že „muži v posteli“ sú aktívni partneri v mužskom pohlavnom styku rovnakého pohlavia, ktorí boli obvyčajne v heterosexuálnom manželstve, ale ktorí kvôli svojmu dominantnému sociálnemu postaveniu mohli a mali sexuálny styk s otrokmi alebo prostitútkami v pravidelných intervaloch. Toto ďalej

podporuje skutočnosť, že výraz bezprostredne nasledujúci po „mužoch v posteli“ sú „obchodníci s otrokmi“, ktorí sa podieľali na obchode so sexom [RR 5.5].

Naproti tomu grécke slovo „*malakoi*“, ktoré sa najlepšie prekladá ako „zženštilci“, bolo široko používané a malo širokú škálu významov označujúcich ľudí s povahovými vlastnosťami považovanými za ženské. Dalo by sa to použiť na označenie ľudí, ktorí mali „slabú vôľu“ alebo „im chýba sebadôvera“. V sexuálnej oblasti by slovo mohlo označovať „sukničkára“ aj „nezdravého“, t. j. pasívneho partnera pri pohlavnom styku rovnakého mužského pohlavia. Moderný preklad 1. Korinťanom 6: 9 sa často rozhoduje pre tento posledný význam, ktorý by z neho spravil protipól výrazu „muži v posteli“. Túto interpretačnú voľbu však nie je možné s istotou potvrdiť vzhľadom na možné alternatívy. Ak je to však správne, mohlo by ísť o zvyčajne mladších mužov, so sociálne nižším postavením, ako sú otroci predávajúci sexuálne služby výmenou za peniaze, patronáty alebo iné sociálne výhody.

Bez ohľadu na ich presný preklad, Pavlovo odsúdenie „mužov v posteli“ a „zženštilcov“ neznamena odsúdenie slobodných, verných a celoživotných mužských vzťahov rovnakého pohlavia.

3.3.7. Rimanom 1: 26–27

Verše v Novom zákone sú všeobecne považované za najjasnejšie odsúdenie homosexuálneho správania. Tvoria súčasť väčšej časti textu Rimanom 1: 18–2: 11, v ktorej Pavol vytvára argumentáciu na podporu princípu, že všetci zhrešili, pohanovia aj Židia. Posledné výskumy naznačujú, že verše 26 - 27 sa pravdepodobne odvolávajú na vtedy známu apokalyptickú rétoriku „dvojitého súdu“. Pozostával z dvoch príkladov, zo židovských posvätných dejín ľudskej padlosti a Božích súdov.

- Verš 26 nie je pravdepodobne odkazom na ženskú homosexualitu, ale na ženy, ktoré pred potopou spali s anjelskými bytosťami (literárna tradícia inšpirovaná Knihou Genezis 6: 1–4).
- Verš 27 je pravdepodobne odkazom na špecifické homosexuálne správanie mužov starovekej Sodomy (literárna tradícia inšpirovaná Knihou Genezis 18: 16-19: 29).

Interpretovať Rimanom 1:27 ako všeobecné odsúdenie slobodných, verných a celoživotných mužských homosexuálnych vzťahov znamená čítať z textu niečo, čo nehovorí. Takýto výklad by bol tiež v rozpore s toleranciou konsenzuálneho homosexuálneho správania, ktoré v Biblii nie je odsúdené na žiadnom mieste. [RR 5.6-5.7]

3.3.8.

Nie je možné s absolútnou istotou určiť, či Pavol a autor 1. listu Timotejovi mali na mysli konsenzuálne alebo vykorisťovateľské vzťahy v 1. Korinťanom 6: 9–10 a 1. liste Timoteovi 1: 9–10. Tie druhé boli oveľa rozšírenejšie a je teda pravdepodobné, že sú predmetom odsúdenia biblického autora. Rovnako intertextové dôkazy naznačujú, že Rimanom 1: 26–27 je takmer s

určitosťou odkazom na základný motív dvojitého súdu podľa apokalyptickej rétoriky, týkajúci sa žien z obdobia pre potopou a sodomských mužov.

Vo všetkých troch prípadoch je cirkevný výklad, podľa ktorého Pavol ponúka normatívne odsúdenie nenásilného konsenzuálneho homosexuálneho správania, oveľa nepravdepodobnejší, v každom prípade je však rovnako nemožné to s absolútnou istotou určiť.

Táto exegetická neistota nevyhnutne vedie k etickým alebo teologickým záverom, ktoré je možné z týchto textov odvodiť. Ak nie je isté, o akých mužských homosexuálnych činoch hovoril Pavol - či konsenzuálnych alebo násilných - je takisto nemožné z nich vyvodiť etické normy: „Teologické doktríny a etické pravidlá nemôžu byť založené na exegetických predpokladoch.“ [RR 5,8]

3.3.9. Záver

Biblia neobsahuje žiadny zákaz alebo odsúdenie slobodných, verných a celoživotných vzťahov osôb rovnakého pohlavia.

Prispievajúci autori a pôvodní signatári

Všetci prispievajúci autori podporili akademické vyhlásenie a rovnako prispeli k odbornej správe a preskúmali ju, a to striktne ako jednotlivci. Nereprezentujú názor svojich zamestnávateľov.

Sharon A Bong, PhD	Docent v odbore rodových a náboženských štúdií, Monash University, Selangor, Malajzia.
Michael Brinkschröder, PhD	Nezávislý výskumník Nového zákona a sociológ.
Aloysius Lopez Cartagenas, PhD	Bývalý rektor seminára San Carlos a profesor teologickej etiky a katolíckeho sociálneho učenia na Teologickej škole v Cebu City na Filipínach; v súčasnosti samostatný vedecký pracovník.
Margaret A. Farley, PhD	Gilbert L. Stark profesor Emerita kresťanskej etiky, Yale University Divinity School, USA.
Jeannine Gramick, PhD	Sestra Loretta, spoluzakladateľka ministerstva New Ways, Mount Rainier, Maryland, USA.
Hille Haker, PhD	Richard McCormick predseda pre etiku, Loyola University, Chicago, USA.
Karin Heller, PhD	Profesor teológie, Whitworth University, Westminster, Spokane WA, USA.
Michael Lawler, PhD	Amelia a Emil Graff, profesor katolíckej teológie (emeritný), Creighton University, Omaha, Nebraska, USA.
Gerard Loughlin, PhD	Profesor teológie na univerzite v Durhame vo Veľkej Británii.
Aaron Milavec, PhD	Emeritný podpredseda, Catherine of Siena Virtual College, Cincinnati, USA.
Kathryn Lilla Cox, PhD	Hostujúci výskumný pracovník, Katedra teológie a náboženských štúdií, San Diego University, USA.
Markus Patenge, PhD	Komisia pre spravodlivosť a mier Nemeckej katolíckej biskupskej konferencie, Nemecko.
Irina Pollard, PhD	Docent biologických vied, Macquarie University, Sydney, Austrália.
John Mansford Prior, PhD	Docent interkultúrnej teológie, Ledalero Institute of Philosophy, Maumere, Flores, NTT, Indonézia.
Todd Salzman, PhD	Amelia a Emil Graff, profesor katolíckej teológie, Creighton University, Omaha, Nebraska, USA.
Mark S. Smith, PhD	Profesor starozákonnej literatúry a exegézy, Princetonský teologický seminár a emeritný profesor Skirbal na Biblii a starovekých blízkovýchchodných štúdiách na New York University.
David Stronck, PhD	Emeritný profesor, Katedra vzdelávania učiteľov, California State University, USA.

Cristina Traina, PhD

Vedúci náboženských štúdií, Northwestern University, Evanston, Illinois, USA.

John Wijngaards, PhD

Emeritný profesor Svätého písma, Misijný inštitút v Londýne, Spojené kráľovstvo.

Spolusignatári

Antonio Autiero STD, PhD

Emeritný profesor morálnej teológie, University of Münster, Nemecko.

Jennifer G Bird, PhD

Mimoriadny odborný asistent, University of Portland, USA.

Lisa Sowle Cahill, PhD

J. Donald Monan, S.J., profesor teológie na Boston College.

Heather Eaton, PhD

Profesor konfliktných štúdií, Univerzita v Saint Paul, Ottawa, Kanada.

Brian Doyle, PhD

Profesor teológie a náboženských štúdií, Marymount University, Arlington, Virgínia, USA.

Brian P Flanagan, PhD

Docent teológie na Marymount University v Arlingtone vo Virgínii v USA.

Thomas Hieke, PhD

Profesor Starého zákona, Katolícka teologická fakulta, Univerzita v Mohuči, Nemecko.

Jan Jans, PhD

Emeritný docent etiky na Tilburgskej univerzite v Holandsku.

Jennifer W Knust, PhD

Profesor náboženských štúdií, Trinity College of Arts & Science, Duke University, Durham, USA.

Gerhard Kruip, PhD

Profesor kresťanskej antropológie a sociálnej etiky, Johannes Gutenberg-Universität Mainz.

Paul Lakeland, PhD

Aloysius P. Kelley, S.J. Profesor katolíckych štúdií na Fairfield University v USA.

Liza B Lamis, DMin

Výkonný tajomník, medzinárodné spoločenstvo Least Coin.

Arche L. Ligo, PhD

Profesor katechetiky, Ústav formácie a náboženských štúdií, Quezon City, Filipíny.

Bernhard Lang, PhD

Emeritný profesor biblických štúdií na univerzite v Paderborne v Nemecku.

John Mansford, PhD

Docent interkultúrnej teológie, Ledalero Institute of Philosophy, Maumere, Flores, NTT, Indonézia.

Marcus Mescher, PhD

Docent kresťanskej etiky, Katedra teológie, Xavier University, Cincinnati, Ohio, USA.

Virginia Ryan, PhD

Prednášajúci v odbore katolíckej etiky, Vysoká škola Svätého Kríža, Worcester, Massachusetts, USA.

Susanne Scholz, PhD

Profesor Starého zákona, Perkinsova teologická škola, Southern Methodist University, Dallas, Texas, USA.

Vincent M. Smiles, PhD

Profesor teológie, Vysoká škola St. Benedict & St. John's University, Minnesota, USA.

J. Milburn Thompson, Ph.D.

Emeritný profesor teológie, Bellarmine University,
Louisville, Kentucky, USA.

Wolbert Werner, PhD

Emeritný profesor, katolícka teológia, Salzburgská
univerzita.

Zoznam bude aktualizovaný s pribúdajúcimi signatármi, podporujúcimi vyhlásenie.